

Minekutána az Európai Bizottság elutasította a "Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért" címet viselő polgári kezdeményezés bejegyzését, az azt benyújtó polgári bizottság úgy döntött, hogy az Európai Bírósághoz fordul. A polgári bizottság nevében Izsák Balázs és Dabis Attila (a bizottság képviselője és helyettese) szeptember 27-én nyújtotta be az alábbi keresetet:

KERESETLEVÉL

Az Európai Unió Bírósága, Greffe du Tribunal de l'Union Européenne, Rue de Fort Niedergrünwald, L-2925 Luxemburg

I. Felek

Felperesek:

Izsák Balázs-Árpád, Lakhelye...

Dabis Attila, Lakhelye: ..

Képviselő: A kereset beterjesztésének napján a felperesek nem neveznek meg

Alperes: Európai Bizottság

II. Kérelem

Alulírott felperesek kérjük, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a „KOHÉZIÓS POLITIKA A RÉGIÓK EGYENLŐSÉGÉÉRT ÉS A REGIONÁLIS KULTÚRÁK FENNTARTHATÓSÁGÁÉRT” nevű polgári kezdeményezés (1. és 2. számú melléklet) bejegyzése iránti kérelem elutasításáról szóló, 2013.07.25.-én meghozott európai bizottsági határozatot (3. számú melléklet);
- kötelezze a Bizottságot, hogy jegyezze be a fenti kezdeményezést, és rendeljen el minden, a jog által megkövetelt intézkedést;
- az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére;

III. Tényállás

Alulírott felperesek, 2013. június 16.-án, öt másik, az Európai Unió tagállamaiban állandó lakhellyel rendelkező személlyel közösen, egy polgári kezdeményezésre vonatkozó javaslatot terjesztettünk az Európai Bizottság elé, az Európai Unióról szóló szerződés 11. cikkének 4. bekezdése alapján, a 211/2011/EU rendelet előírásainak megfelelően. A kezdeményezés címe: "Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért." A kezdeményezés bejegyzését a Bizottság 2013. július 25.-én elutasította.

A jelzett polgári kezdeményezés arra tesz javaslatot, hogy „Az Unió kohéziós politikája kezelje kiemelt figyelemmel azokat a régiókat, amelyeket nemzeti, etnikai, kulturális, vallási, nyelvi sajátosságok különböztetnek meg az őket körülvevő régióktól.” A kezdeményezéshez mellékelünk egy háttéranyagot, amely érveket tartalmaz a javasolt jogi aktus megalkotásának és elfogadásnak alátámasztására, valamint a kezdeményezők néhány elképzelését, hogy milyen előírásokat kellene tartalmaznia egy ilyen jogszabálynak ahhoz, hogy a fentiekben leírt cél elérhető legyen.

A Bizottság jelen keresettel megtámadott határozatában közölte, hogy a kezdeményezés bejegyzését elutasítja.

IV. Jogalapok és érvek

1). A felperesek az első jogalapot a Parlament és Tanács 2011. február 16.-án kiadott, 211/2011 számú a polgári kezdeményezésről szóló rendeletének 4.(2) cikkére alapozzák, amely előírja azokat a feltételeket, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy egy polgári kezdeményezést bejegyezzenek. A felperesek álláspontja szerint a javaslatuk teljesíti az összes, bejegyzéshez szükséges feltételt.

A felperesek álláspontja szerint megalapozatlan az Európai Bizottság azon állítása, miszerint: „a javasolt polgári kezdeményezés nyilvánvalóan kívül esik a Bizottság azon hatáskörén, hogy a szerződések végrehajtásához uniós jogi aktusra irányuló javaslatot nyújtson be.”

A felperesek szerint a kezdeményezés az EUMSZ 4.(d) pontjában meghatározott hatáskörön belül (gazdasági, társadalmi és területi kohézió) fogalmazta meg a javaslatát, amely nyilvánvalóan nem esik kívül a Bizottság azon hatáskörén, hogy a szerződések végrehajtásához uniós jogi aktusra irányuló javaslatot nyújtson

2). A felperesek a második jogalapot az EUMSZ 174. cikkére alapozzák. A felperesek szerint megalapozatlan az Európai Bizottság azon állítása, miszerint kimerítő (exhausztív) az EUMSZ 174 (3). cikke által meghatározott "hátrányok" felsorolása, melyek alapján egy régiót kötelező módon "kiemelt figyelemmel" kell kezelni.

Felperesek szerint az EUMSZ 174 (3). cikke által meghatározott "hátrányok" felsorolása, melyek alapján egy régiót kötelező módon "kiemelt figyelemmel" kell kezelni nem kimerítő (exhausztív), hanem példálózó (exemplifikatív):

„Az érintett régiók közül kiemelt figyelemmel kell kezelni a vidéki térségeket, az ipari átalakulás által érintett térségeket és az olyan súlyos és állandó természeti vagy demográfiai hátrányban lévő régiókat, mint a legészakibb, rendkívül gyéren lakott régiók, valamint a szigeti, a határon átnyúló és a hegyvidéki régiók.”

(Among the regions concerned, particular attention shall be paid to rural areas, areas affected by industrial transition, and regions which suffer from severe and permanent natural or demographic handicaps such as the northernmost regions with very low population density and island, cross-border and mountain regions.)

3). A felperesek a harmadik jogalapot az EUMSZ 174. cikkének és az Európai Parlament és a Tanács 1059/2003/EK rendeletének 3 (5) cikkének, valamint preambuluma (10) cikkének együttesére alapozzák. Teljesen függetlenül attól, hogy a 174 (3). cikkben a felsorolás kimerítő, vagy példálózó, a nemzeti, nyelvi, kulturális sajátosságokkal rendelkező régiók mindenképpen az EUMSZ 174. cikkében megjelölt, az Unió kohéziós politikája által „érintett régiók” (regions concerned) kategóriájába tartoznak, mivel a kultúra az EU másodlagos joga szerint is a területi, társadalmi, gazdasági kohézió fontos tényezője. Ezt támasztja alá az 1059/2003/EU számú rendelet 3 (5) cikke, valamint a preambuluma (10) cikke, amelyek a NUTS régiók kijelölésénél a kulturális és történelmi körülmények figyelembevételét is előírják.

4). A felperesek a negyedik jogalapot a Parlament és Tanács 2011. február 16.-án kiadott, 211/2011 számú, a polgári kezdeményezésről szóló rendeletének 4.(2) cikkére és az EUMSZ 167. cikkére alapozzák. A felperesek szerint egyrészt hibás, másrészt megalapozatlan a Bizottság azon megállapítása, miszerint „az EUSZ 2. cikke nem lehet egy törvénykezdeményezés jogi alapja. A 153, 167, és 170. cikkek sem lehetnek a javasolt jogszabály jogi alapjai, mivel ez nem járulna hozzá az azokban rögzített politikák célkitűzéseinek a megvalósulásához.”

A megállapítás abban az értelemben hibás, hogy a kezdeményezőknek nem a törvénykezdeményezés jogi alapját kell megadniuk, amint azt a Bizottság állítja, hanem a Parlament és Tanács 2011. február 16.-án kiadott, 211/2011 számú, a polgári kezdeményezésről szóló rendeletének 4.(1) cikke értelmében „a szerződések azon rendelkezéseit, amelyek a szervezők megítélése szerint a javasolt fellépésre vonatkoznak.” (The provisions of the Treaties considered relevant by the organizers for the proposed action)

A megállapítás másrészt megalapozatlan, mivel 167. cikk értelmében „az Unió hozzájárul a tagállamok kultúrájának virágzásához, tiszteletben tartva, regionális és Hogyan tud hozzájárulni az Unió a tagállamok „kultúrájának a virágzásához” és miképpen tudja tiszteletben tartani regionális sokszínűségüket, ha nem teremti meg a jogi garanciáját annak, hogy kohéziós politikája ne legyen felhasználható a regionális identitások felszámolására, vagy a jelzett régiók „nemzeti, nyelvi, kulturális jellegzetességeik felszámolására, vagy gyengítésére”? Nyilvánvaló, szemben a Bizottság állításával, a javasolt polgári kezdeményezés hozzájárulna a 167. cikkben megjelölt politikák megvalósításához is.

□ **5).** A felperesek az ötödik jogalapot az EUMSZ 19 (1) cikkére alapozzák. A felperesek szerint a Bizottság megalapozatlanul állítja határozatában, hogy az Unió intézményei, bár kötelesek tiszteletben tartani a kulturális és nyelvi sokszínűséget, és tartózkodni a kisebbségek hátrányos megkülönböztetésétől, viszont „ezen előírások az intézmények semmilyen cselekvésének nem szolgáltatnak jogi alapot.”

Egyrészt az előterjesztett polgári kezdeményezés szempontjából nem releváns a Bizottságnak ez az érvelése sem, hiszen nem a kezdeményezés tárgyára vonatkozik, még akkor sem, ha a javasolt jogszabálynak - túl a területi, társadalmi, gazdasági kohézió erősítésén, - lenne egy kulturális sokszínűséget védő, és diszkriminációt elhárító következménye is.

Másrészt a Bizottság állítása ellentétes az EUMSZ 19(1) cikkével, amely kimondja: „A szerződések egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül és a Szerződések által az Unióra átruházott hatáskörök keretén belül a Tanács az Európai Parlament egyetértését követően, különleges jogalkotási eljárás keretében, egyhangúlag megfelelő intézkedéseket tehet a nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékoságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés leküzdésére.”

□ **6).** A felperesek szerint a Bizottság tévesen értelmezi a kezdeményezést, azt állítva: „A nemzeti kisebbségek helyzetének előmozdítása nem érthető úgy, mintha az segítene csökkenteni a "régiók közti fejlődési egyenlőtlenségeket", és egyes régiók elmaradottságát, ahogy azt az EUMSZ 174(2). cikke (Promoting the conditions of national minorities cannot be understood as

helping to reduce „disparities as to the level of development between regions” and the underdevelopment of certain regions, as set out in Article 174 (2).)

Hiszzen a kezdeményezők nem a „nemzeti kisebbségek helyzetének a javítását” javasolták, azt viszont igen, hogy az Unió kohéziós politikáját ne lehessen e régiók „nemzeti, nyelvi, kulturális jellegzetességeik felszámolására, vagy gyengítésére” használni, és ne lehessen az Unió gazdasági eszközeit és céljai kisebbségellenes politikák akár közvetett eszközeivé tenni.

Kérdezzük a Tisztelt Bíróságot, az EUMSZ 174. cikkében célként megfogalmazott „harmonikus fejlődés” kategóriájába beleillenek-e ezek, a fentiekben idézett elvárások?

Kérdezzük a Tisztelt Bíróságot, egy olyan uniós jogi aktus, amely az Unió „harmonikus

fejlődését” szolgálja az EUMSZ 174. cikke szerint, nyilvánvalóan kívül esik-e a Bizottság jogalkotási hatáskörén?

Kérdezzük a Tisztelt Bíróságot, az EUMSZ 174 cikkében célként megfogalmazott „átfogó fejlődés” megvalósulhat-e, ha ebből a nemzeti, nyelvi, kulturális szigetként létező régiók kimaradnak?

Kérdezzük a Tisztelt Bíróságot, egy olyan uniós jogi aktus megalkotása, amely az Unió „átfogó fejlődését” szolgálja az EUMSZ 174. cikke szerint, nyilvánvalóan kívül esik-e a Bizottság jogalkotási hatáskörén?

7). A Bizottság polgári kezdeményezésünk bejegyzését elutasító határozat érvelésének legtöbb állítását arra a háttéranyagra építi, amely a 211/2011/EU számú rendelet II. melléklete szerint nem kötelező, ezért számos, a Bizottság által bejegyzett kezdeményezés nem is tartalmaz ilyent. Innen is kiderül, hogy a Bizottság maga is elismeri hallgatólagosan, hogy az elutasító határozat indoklását képtelen a fent említett mellékletnek megfelelően megadott, a kezdeményezésre vonatkozó kötelező információkra alapozni, ezért lemond arról is, hogy a polgári kezdeményezések bejegyezhetőségének megítélésével kapcsolatos gyakorlata konzisztens legyen.

8). A felsorolt érvek alapján alulírott felperesek kérjük a Tisztelt Bíróságot, állapítsa meg: a Bizottság érvei, amelyek alapján a kezdeményezésünk bejegyzését elutasította, egyrészt a Szerződések és a 211/2011/EU rendelet előírásainak téves értelmezésén, másrészt a kezdeményezésünk félreértésen alapulnak, és ezért a kérelemben megfogalmazottaknak megfelelően a jelzett bizottsági határozatot semmisítse meg, és kötelezze a Bizottságot a kezdeményezésünk bejegyzésére.

□ V. Mellékletek

Jelen keresetlevélhez mellékletként csatolom:

1. A javasolt polgári kezdeményezés Bizottsági nyilvántartásba vételhez szükséges információkat, amelyeket a Bizottság elé terjesztettünk, és annak magyar nyelvű fordítását.
2. A javasolt polgári kezdeményezés tárgyával, céljával és hátterével kapcsolatos bővebb tájékoztatást (háttéranyag) és annak magyar nyelvű fordítását.
3. Az Európai Bizottság a 2013.07.25-én Brüsszelben kibocsátott, C(2013) 4975 final, SG.G.4/CR/ic-Ares(2013) sg.dsg.3.g.4.(2013)2910784 számmal ellátott határozatának másolatát, és magyar nyelvű fordítását.
4. A jogalapok és a felhozott főbb érvek összegzését.

Izsák Balázs
Marosvásárhely- Budapest, 2013.IX.23.

Dabis Attila

A Székely Nemzeti Tanács sajtószolgálat

